

Gaat dus op weg

“Gaat dus op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen door hen te dopen (...)

door hun te leren dat ze zich moeten houden aan alles wat ik jullie opgedragen heb. En houd dit voor ogen: ik ben met jullie, alle dagen”. (Mt 28, 19v)

Voor het eerst sinds weken kunnen we zondag weer naar de kerk. Wat staat er dan een prachtige lezing op ons rooster voor precies deze zondag.

Eén en al troost en belofte dat God bij ons zal zijn, alle dagen van ons leven.

Wat heerlijk om dat zondag te horen, tot ons door te laten dringen, te vieren in de eucharistie en in de ontmoeting met elkaar. En om mee te nemen, als we wellicht volgende week niet meer aan de beurt zijn om te komen.

Ik vroeg het me deze week af: hadden we deze woorden niet beter kunnen horen voor de crisis, voordat deze samenleving én onze kerk op slot gingen.

Dan hadden deze woorden ons misschien kunnen dragen tijdens al die lange en stille dagen, de dagen met eenzaamheid en misschien ook wel met angst.

Of... zeggen deze woorden juist meer na een lastige periode. Krijgen deze woorden meer reliëf als wij ook de dalen van ons leven hebben ervaren?

Misschien is het niet zo slecht dat wij juist achteraf mogen constateren dat God met ons is geweest.

Prachtige woorden, met nog een kanttekening.

Jezus legt ons uit dat zijn verkondiging bestemd is voor de wereld. Wij zitten nu met deuren op een kier in de kerk, de gastvrijheid wordt beperkt door de aanmeldingsprocedure. We vieren in een beperkte kring. Na zoveel weken zijn we gericht op onze eigen kring, dat is logisch.

Maar ook nu mogen we de wereld niet vergeten. Zullen we creatief genoeg zijn om Jezus' opdracht in te vullen ook in coronatijd?

Pastoor Joke Kolkman